

Եղիշե Չարենց

Վահագն

Փրկությանդ արեւ՝ Վահագնին տեսար...

Հ. Հովհաննիսյան

Հրդեհի աստված, հրդեհ ու կրակ,

Օ, Վահագն արի: - Տեսնում եմ ահա,

Որ ծիծաղում ու քրքշում եմ նրանք

Արնաքամ ընկած դիակիդ վրա:

Թե մի՞ջ էիր դու... Եկան երգեցին

Մի հին իրիկուն գուսանները ծեր,

Որ հզո՛ր ես դու, հրոտ, հրածի՛ն,

Որ դո՛ւ կբերես փրկությունը մեր:

Եվ հավատացինք, հարբած ու գինով,

Որ դու կաս՝ հզոր, մարմնացում Ուժի՛ -

Իսկ նրանք եկան՝ արյունով, հրով

Մեր երկիրը հին դարձրին փռշի...

Եվ երբ քարշ տվին դիակդ արնաքամ,

Որ նետեն քաղցած ոհմակներին կեր -

Մեր կյանքի հիմերն անդունդը ընկան

Եվ արնոտ միզում ճարճատում եմ դեռ...

1916